

5. Малахова О. Л. Кредитна діяльність банків як базова передумова забезпечення фінансової стійкості банківської системи України / О. Л. Малахова, С. В. Тетюк // Економічний аналіз : зб. наук. праць. – Тернопіль, 2014. – Т. 16, № 1. – С. 275-284.

Микола ОСТАПОВИЧ

студент факультету фінансів

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Сороківська З.К.

ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Банківська система України є складовою частиною економічної системи держави. На сьогоднішній день ця система є недостатньо розвиненою та нестабільною. Адже для нормального функціонування та подальшого економічного зростання має відповідати певним вимогам. Метою дослідження є аналіз сучасного стану, висвітлення основних проблем та перспектив розвитку банківської системи України.

Ключовим завданням банківського сектору є перерозподіл фінансових ресурсів між населенням, суб'єктами господарювання та державою у пріоритетні галузі економіки. Концентруючи основну масу фінансових ресурсів і спрямовуючи кредитні потоки в ефективні галузі економіки, банки відіграють провідну роль у розвитку кожної країни. На банківський сектор в Україні припадає понад 90% усіх фінансових послуг. Фінансова криза, військові та політичні події, виробничі скорочення, інфляційний тиск на економіку, зниження інвестиційної активності, суттєво послабили банківський сектор та значно ускладнили його умови функціонування [1, с. 238].

Серед основних проблем функціонування вітчизняної банківської системи слід виділити наступні:

- недостатній рівень капіталізації;
- відсутність у банків ефективних механізмів та інструментів управління ризиками, планування та стратегії розвитку;
- необґрунтовано високий рівень банківських витрат;
- недосконала структура ресурсної бази з переважанням дорогих залучених коштів;
- недостатня ефективність банківського нагляду й прозорість діяльності банківських установ;
- низькі доходи переважної більшості населення.

За два роки нове керівництво НБУ провело активну «чистку» фінансової системи, що було однією з умов кредитування України міжнародними фінансовими інституціями. Окрім іншого, це призвело до зростання впливу іноземних банків. Так, від початку 2014 року частка іноземних інвесторів у статутному капіталі банків зросла більше ніж на третину, до 45,9%. Зі 180 банків, що діяли в 2014 році, до травня 2016 року залишилось 109, із них 42 – банки з іноземним капіталом [3]. Такою ціною було справді досягнуто певної стабілізації банківського сектору. На 2018 рік діючими залишаються лише 82 банки. Така різка тенденція до зменшення має свої причини:

- по-перше, стрімке падіння української економіки, через що у банків зростає портфель проблемних кредитів. (У 2013 році валютний еквівалент нашого валового

продукту досяг рекордного значення в 183 млрд. дол., а потім стрімко обвалився до 91 млрд. дол. у 2015 році (з розрахунку на середньорічний курс гривні). У 2017-му цей показник зріс до 113 млрд. дол., але подібне зростання не забезпечено збільшенням реальної економіки) [2];

- по-друге, неефективне державне управління. Інвестори переводять свої активи в закордонні банки, з причини поділу власності. За останні три роки економіка України пережила стрімкий відтік капіталу в офшорні зони, майже 70 млрд. дол. США щороку. Цієї суми було б достатньо для погашення державного боргу. Прямі інвестиції з України здійснено до 48 країн світу, переважна їхня частка спрямована до Кіпру [3];

- по-третє, коли банки генерують суцільні збитки, їх ліквідація стає вигідна самим власникам. У січні 2017 року платоспроможні банки отримали 338 млн. грн. чистого прибутку. За аналогічний період минулого року банківська система отримала чистий збиток у розмірі 890 млн. грн. [3]. Адже після цього вони фактично звільняються від зобов'язань перед юридичними особами та мають зобов'язання тільки перед Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

Проаналізувавши дану ситуацію, першочерговими задачами мають стати: зміцнення потенціалу комерційних банків, підвищення реальних доходів населення, зростання мінімального розміру капіталу комерційних банків на всіх його рівнях, прийняття банками рішень без участі політичних факторів або суб'єктів господарювання, забезпечення сталого соціально-економічного розвитку, запобігання недовіри в суспільстві іміджу банків.

Отже, банківська система України знаходиться в стані депресії та має ряд недоліків, але при ефективному рівні банківського менеджменту та корпоративному управлінні здатна стабілізуватись та протягом декількох років вийти на рівень країн здатних конкурувати на світовому ринку.

Література:

1. Костюченко О. А. Банківське право / О. А. Костюченко. – К.: Атіка, 2011. – 376 с. – (2-ге вид., переробл. та до-пов).
2. Огляд банківського сектору [Електронний ресурс] // Національний банк України. – 2017. – <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=43633516>.
3. Офіційна інтернет-сторінка Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. Режим доступу :<http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Теорія і практика грошового обігу та банківської справи в умовах глобальної фінансової нестабільності: монографія/ О.В. Дзюблюк, В.В. Корнеєв, В.І. Міщенко та ін.; за ред. д.е.н., проф. О.В. Дзюблюка. – Тернопіль: ФОП Осадца Ю.В., 2017. – 298 с.

Уляна ПАРТИКА

студентка групи ФФА-41

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Метлушко О. В.

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У будь-якій державі банківська система відіграє ключову роль як єдина система, що здатна забезпечувати ефективний обіг фінансових ресурсів у державі. Від того, наскільки раціонально організована діяльність банків і наскільки вона відповідає